

Ks. Józef Stec
ksjstec@vp.pl
tel. 602 676 061

Młodzi, ciekawi świata – w życiu do czegoś dochodzą!

(Refleksje dla młodych i dorosłych po warsztatach filmowych u prof. Krzysztofa Zanussiego, Warszawa 19-23 czerwca 2016 r.)

1. Młodzi, proszę was – **nie przegracie życia!** Zapraszam młodzież do siebie, spotykam się z młodymi, dyskutuję na różne tematy, aby im powiedzieć o najważniejszych sprawach w życiu. Większość ludzi już w młodości przegrywa życie, i to na własne życzenie! Zawsze wygrywa mniejszość, a są to ludzie rozumni, ciekawi życia, wolni od różnych uzależnień, zdolni do samodzielnego myślenia, ludzie mądrych wyborów, zachowujący dystans do ogólnego nurtu życia. Już w młodym wieku ważne są samodzielne wybory, często wbrew modzie, ogólnym zwyczajom czy ukrytym manipulacjom nieuczciwych ludzi.

Życie to droga przez dżunglę albo przez pustynię, gdzie jest pełno różnych zagrożeń. W dżungli jeden nieopatrzny krok grozi katastrofą. Podobnie na pustyni, kto odłączy się od karawany i chce iść własną drogą, ten zginie! W całym życiu, a szczególnie w młodości, trzeba mieć mądrego i doświadczonego przewodnika, tj. ojca, matkę, nauczyciela, wychowawcę, starszego kolegę – człowieka z doświadczeniem i mądrością życia. Niemądrym, by nie powiedzieć głupim wydaje się, że można iść przez życie samemu, bez nauczyciela życia, bez przewodnika; taka pokusa dosięga dziś wielu młodych. Nie powtarzaj takich głupich słów, jak: „Wszystko mi wolno”, lub „Dziewczyno, jesteś tego warta”. W programach telewizyjnych, kolorowych gazetach, Internecie – okłamują młodych, że są wolni, że wszystko im wolno, że mają doświadczyć wszystkiego, m. in. narkotyków miękkich. Proszę was, nie przegracie życia, słuchając takich fałszywych rad!

Każda zła przyjaźń, każda naiwna miłość, każde doświadczenie zmysłowe, każde zakochanie z byle kim i byle jak, każda grzeszna miłość – to początek życiowej katastrofy. Podobnie, wygórowane ambicje ponad dary natury, ponad zdolności, to życiowe porażki. Zły wybór zawodu, to decyzja w przyszłości rujnująca życie. Tu nie ma „przebaczyć”, przecież sam to wybrałeś i po latach musisz przyznać, że sam sobie jesteś winien. Trzeba szukać zdolności i talentu w sobie, obserwować własne odruchy, trzeba pytać Boga i mądrych ludzi, co ja konkretnie mam robić w życiu? Należy zapamiętać, że sam talent odnaleziony w sobie w wieku młodzieńczym czy nawet już dziecięcym, jeśli nie jest połączony z pracą, z wysiłkiem i trudem ćwiczenia – nie da efektu ani sukcesu. Osobisty wysiłek, nauka i praca, dopiero po latach stają się wartościowe w sensie spektakularnych efektów, jakie przynoszą! Często ludzie mniej zdolni, ale bardzo pracowici, osiągają wielkość, dochodzą do celu, osiągają sukces. Jednak większość ludzi z powodu braku aktywności osobowej nie osiąga sukcesów. Przeciężni, nie będą ulepszać świata, będą tylko konsumować mądrość, wynalazki i owoce sukcesów innych. Na drodze do rozwoju nie jest ważne, co inni o mnie pomyślą – za

wyjątkiem mojego mentora, mistrza, czy nauczyciela – bo egoizm, samolubstwo i nieśmiałość są często ukryte w tremie wobec ludzi.

Każda nauka, praca i zaangażowanie nie znosi **połowiczności!** Wielki Polak św. Jan Paweł II miał hasło: „**Cały** Twój”. Nie można tracić czasu na próżne słowa. Staraj się mówić jak najtreściwiej! Należy pilnować czasu mówienia w stosunku do siebie i przypominać to drugim, jeśli o tym nie pamiętają. Wszelkie obrażanie się na uwagi innych, nie ma nic wspólnego z inteligencją.

W Europie główny nurt kultury jest ciągle chrześcijański, choć wielu dziś to świadomie ukrywa, pomija i nie dostrzega. To chrześcijaństwo, oparte na mądrości krzyża i Ewangelii ciągle naucza, że życie nie jest łatwą drogą do sukcesu, że w życiu musi być wysiłek, praca a nawet mądre przeżycie czasu mimo przeciwności losu, cierpienia i konieczności zachowania wierności przyjętym zasadom. Bohaterowie chrześcijaństwa, czyli ludzie święci, najczęściej cierpieli, byli niezrozumiani, a nawet mordowani i nie zdradzili ideałów, którym hołdowali w przekonaniu, że dążą ku lepszej przyszłości w dalszych etapach historii ludzkości i świata. Dlatego, jeśli dziś ktoś obiecuje łatwe życie młodym, życie bez wysiłku, bez pracy, bez trudów, o albo celowo was oszukuje, albo chce pozyskać młodych dla swoich lewackich idei. W każdym rodzaju życia, jeśli ma ono prowadzić do sukcesu, nigdy łatwo nie będzie!!! Jeżeli szukasz tylko przyjemności, łatwości życia, bez pracy i wysiłku – to jest w tym zasadniczy błąd w twoim myśleniu.

2. „**Ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską, aż do końca życia!**” – to znane powszechnie słowa przysięgi małżeńskiej. Dziś często ukazuje się młodym fałszywy obraz miłości małżeńskiej i rodzinnej. Nie wolno zakochać się w „Ideałach”, bo takowych nie ma, wszak każdy człowiek ma w sobie nieskończoną ilość wad. Trzeba to sobie uświadomić i nie oszukiwać się wzajemnie. Wyimaginowane „Ideały” w miłości i wszelkie oczekiwania wobec nich sprawiają często rozczarowanie sposobem życia partnera już jako współmałżonka. Stąd często młodzi porzucają współmałżonka i szukają następnych nie tyle idealnych osób, co spełnienia ideału wspólnego życia. W małżeńskiej miłości w równej mierze ważny jest element zarówno cielesny jak i duchowy. W jednym i drugim zachodzi proces rozwoju, myślenia o partnerze i o sposobie spełnienia wzajemnych oczekiwań. Pomimo różnych prób zastąpienia małżeństwa innymi związkami partnerskimi, prawdziwą przyszłość ma dożgonny związek mężczyzny i kobiety, jako że służy on dobru małżonków, dzieci i zachowaniu tradycji rodzinnych. Tu ważne jest poznanie przodków, bo dziedziczymy po nich charaktery, styl bycia, zasady, a nawet dziedziczne skłonności do chorób. Czymś bardzo przykrym po wielu latach wspólnego życia w małżeństwie, są słowa męża czy żony: „Zmarnowałaś mi życie”!

3. **Małe gesty miłości.** W życiu wspólnym wszystko zaczyna się od małych gestów dobroci, dobrych słów, pochwały, zauważenia zmęczenia, serdecznego spojrzenia; wszystko zależy od drobiazgów, od słów najprostszyc, jak dziękuję i przepraszam, czy życzę dobrego dnia. Do tych gestów trzeba ciągle powracać i nimi obdarzyć sytuację. Warto zauważyć, że szczerze potrafi uśmiechnąć się tylko człowiek wolny od zła, zaś człowiek pełen pretensji do ludzi i świata, człowiek uprzedzony czy zastraszone nigdy się nie uśmiechnie. Oznaką kultury i szlachetności jest patrzeć w oczy rozmówcy. Wolny człowiek patrzy w oczy, a niewolnik patrzy w ziemię. Przyjaciele przy witaniu i pożegnaniu patrzą sobie w oczy. Świat zabiega o ludzi z klasą, z kulturą i z samodzielnym myśleniem. Dobry mąż zawsze poda żonie palto, cham nigdy tego nie zrobi... Nie mów: „W czym pani mogę pomóc?”, bo tymi słowami poniżasz ją i uważasz, że jesteś mądrzejszy, ale powiedz: „Czym mogę pani służyć!? Nie bój

się używać słowa „służyć”, korona z głowy ci nie spadnie. Prostack nie będzie mówił słowa „służyć”, bo jest dumny i pyszny.

Od tego, jakie czytasz gazety, jakie oglądasz filmy, czy portale w internecie, z jakimi ludźmi przebywasz, zależy twoje myślenie. Jeżeli są to treści złe, niemoralne, ogłupiające, zawarte w kolorowych brukowcach, żerujące na instynktach ludzkich (tabloidy), pełne przemocy, seksu i pornografii – to sam w sobie zabijasz wrażliwość ludzką. Niemądre dziewczyny nie umieją dobrać do okoliczności długości spódnicy czy szerokości bluzki. Biedni ludzie zakładają sobie złote zęby, robią tatuaże, wkładają kolczyki do nosa, żeby zwrócić na siebie uwagę, by zrobić wrażenie, by inni patrzyli na nich – robią to naprawdę mali, głupi i naiwni ludzie.

Zapamiętajcie, tylko człowiek prawdziwie myślący, wolny i dociekliwy świata, dobrze przeżyje własne życie. Trzeba być ciekawym świata i to w rzeczach zarówno bardzo małych, konkretnych, mechanicznych jak i w rzeczach największych i wzniosłych, czyli dociekać, jak zbudowany jest Kosmos. Stąd już krok do zachwyty, a zachwyty jest oznaką wolności ducha w człowieku, odnalezienia piękna, harmonii i mądrości Stwórcy. Wszyscy mają oczy, a tylko niektórzy widzą rzeczy piękne, dobre i wielkie. Życie ludzkie choć rozłożone w czasie jest bardzo krótkie. Nie można marnować własnego czasu – to prawo odnosi się do wszystkich ludzi, do każdego zawodu i do spraw najważniejszych w życiu, bo chodzi o budowanie własnej przyszłości!

Myślenie ludzi zależy od wielu czynników, od wykształcenia, kontaktów wzajemnych, zdolności do samodzielnego myślenia, ale też od zwykłych, pozornie banalnych okoliczności, m. in. od tego, czy dziś świeci słońce. Słońce pomaga ludziom w myśleniu, wpływa na dobre samopoczucie. Trzeba umieć sensownie żyć, czyli robić to, co jest moją pasją! Wtedy robię to inaczej, z zapałem, sensownie, choćby ta praca nie dawała mi zabezpieczenia finansowego. Młodzi częstokroć resetują dziś informacje starszych i ciągle chcą sami urządzać życie według własnego myślenia – to zła pokusa, bo historia uczy, wychowuje i strzeże od popełniania grzechów naszych przodków.

4. **Nowe zawody.** Dziś niesłychanie postępuje elektronika, automatyka i budowanie robotów, które mają zastąpić człowieka, aby praca ludzka była tania. Dziś szuka się na całym świecie taniej pracy, aby obniżyć koszty produkcji. Tania praca jest obecnie w Chinach i w Wietnamie. W przyszłości będzie mniej pracy, wykonywanej przez ludzi, bo zastąpią nas roboty, nowoczesne maszyny, automaty. Gro ludzi będzie bezrobotnych; automatyka zastąpi kierowców i ludzi wielu zawodów. Wielu pracowników zastąpi czytnik elektroniczny. Robot będzie m. in. w domu starców do obsługi starszków, na poczcie do rozmowy klientami, itp. W tym kierunku pójdzie rozwój świata, jeśli nie będzie kataklizmu. Pewna ilość prac zostanie jednak do wykonania przez ludzi, takich prac, których komputery i roboty nie zdołają wykonać, np. profesji lekarza, pracy na roli, przedsięwzięć w sferze organizacji pracy w przemyśle, czy funkcjonowaniu życia społecznego.

5. **Dobrobyt w Europie.** Nigdy w historii Europy nie było takiego dobrobytu, jaki jest obecnie. Wielkich osiągnięć na różnych płaszczyznach życia nie możemy już sami udźwignąć, dlatego otwieramy się na inne kontynenty. Stąd wymiana międzynarodowa na różnych płaszczyznach, od żywności poczynając, przez przemysł, aż do turystyki. W Europie nie ma już głodu, nie ma niektórych chorób, ludzie żyją dłużej, nie ma granic między państwami. To ułatwia życie, naukę, pracę i szukanie miejsca zamieszkania.

Nie ma zagrożenia życia, a nad bezpieczeństwem czuwają służby międzynarodowe - choć pełnego bezpieczeństwa nigdy być nie może. Młodzież w Europie ma jak nigdy dotąd dostęp

do nauki na wszystkich uniwersytetach świata – oczywiście warunkiem jest doskonałe opanowanie języków. Każdy może wybrać miejsce zamieszkania dla siebie i rodziny. Jest poszanowanie odmienności koloru skóry, kultury, religii czy poglądów politycznych. Boimy się tylko kataklizmów, terroryzmu, czy ataków hakerów internetowych.

6. Sama nauka, praca i życie wspólne bez zasad etycznych i moralnych nie mają przyszłości! Jestem człowiekiem wierzącym. Przewodnikiem na życie jest dla mnie Dekalog, czyli 10 Przykazań Bożych i mądrość ewangelicznej miłości. Uważam, że jest w nich mądrość, jak postępować, jak żyć, jak się uczyć i pracować, aby życie nie było klęską, aby życia nie przegrać i rozwinąć człowieczeństwo do maksymalnych, a nawet wiecznych wymiarów. Chrześcijaństwo jest gwarantem, że warto podjąć trud nauki, sumiennej pracy i niełatwego życia, bo zwycięstwo przyjdzie wcześniej czy później – wynika to z chrześcijańskiej nadziei na zwycięstwo we wszystkich dobrych sprawach. Zapamiętajcie, że trudne warunki nauki, wysiłek pracy, niełatwe czasy, zostaną pokonane, jeśli ludzie mają w sobie chrześcijańską nadzieję. Takiej nadziei nie daje świat, sama nauka i wychowanie bez Boga. Filozofia chrześcijańska zawsze pragnęła i dziś także pragnie być w Europie inspiracją do lepszej przyszłości, do pełnej troski o osobę ludzką, do nowoczesnych pomysłów na życie, do ukazywania prawdziwych wartości, niezbędnych dla pełnego rozwoju osoby ludzkiej i życia wspólnego. Wszelkie prawa, zasady, rozporządzenia, w oderwaniu od osoby ludzkiej mogą być szkodliwe dla wspólnego życia. Wynika to z chrześcijańskiej piramidy wartości, w której na szczycie obok Boga jest człowiek, a ludzkie sprawy obok Boskich są najważniejsze. Człowiek odpowiada za własne dzieła, myślenie i wynalazki. Przykładem niech będą profesorowie, chemicy, którzy w czasie II wojny światowej wynaleźli wyjątkowy gaz dla zagłady i niszczenia wielu tysięcy ludzi. Podczas sądu w Norymberdze za ten haniebnny wynalazek zostali oni uznani za winnych i skazani na stosowną karę.

Chrześcijanie nie uważają dóbr materialnych za najwyższą wartość; są one dla nich jedynie narzędziem dla rozwoju osoby ludzkiej i doskonalenia życia wspólnego. Obecność Kościoła w życiu publicznym Polski, Europy i świata jest dziś konieczna dla zabezpieczenia przyszłości życia ludzkiego i rozwoju życia wspólnego. Główny nurt kultury polskiej jest i pozostanie w chrześcijaństwie. Świat jako Kosmos jest Tajemnicą, złożoną z małych ułamków tego, co wiemy o Bogu i o świecie. Religia to duchowe, ale i osobowe obcowanie człowieka z Tajemnicą Obecności Chrystusa w Kościele i świecie. Szacunek do Tajemnicy Boga i wielu tajemnic tkwiących w człowieku, w nauce, w świecie jest oznaką kultury i myślenia typowego dla osoby ludzkiej. Jakże wiele tajemnic otacza nas we wszystkich! Nauki przyrodnicze, techniczne i społeczne miały wyjaśnić wszystkie tajemnice życia, a spowodowały, że tajemnic jest coraz więcej i nic nie wskazuje na to, by miały być rozwiązane.

W życiu społecznym ogromne znaczenie ma wolontariat, szczególnie wolontariat skierowany do osób obłożnie chorych i umierających. Tu Polska ma czwarte miejsce w świecie. To sukces ducha chrześcijańskiego w naszym życiu społecznym. Ta forma chrześcijańskiej pomocy daje nam mądrość życia, pozwala wznieść się ponad własne „małe problemy” i satysfakcję, mimo że nikt za poświęcony czas i trud nie zapłaci.

opracował ks. dr Józef Stec

Ps. Jeżeli przeczytałeś ten tekst to zasługujesz na pochwałę! Daleś dowód, że jesteś ciekawy świata, życia i miłości. A teraz przekaz ten tekst rodzicom, kolegom i przyjaciółom.

Napisz e-maila do księdza Steca (patrz nagłówek pisma), powiedz, że otrzymałeś ten tekst, podziel się swoimi refleksjami na temat tego tekstu i całego wyjazdu do profesora Zanussiego, przyślij zdjęcia i własne opracowanie spotkań w Wytwórni Filmowej i w innych miejscach. Zachęć znajomych, kolegów szkolnych, aby pojechali do profesora Zanussiego w przyszłym roku.